

F. t. L. ang. Fuldmægtige ved Underretterne udenfor København m. m.

Idet bemærkes, at der nedenfor vil blive gjort Rede for Afvigelserne fra Folketingsudvalgets Forslag, skal man med Hensyn til de enkelte Paragraffer udtale følgende:

ad § 1.

Efter Forslaget skal ikke alle Dommerfuldmægtige statsansættes, men det skal nærmere fastsættes ved Normeringslov, hvor mange der skal statsansættes. Reformen skal i sin Helhed være gennemført senest den 1. April 1932 i Modsætning til de tidligere Regeringsforslag, i hvilke de nye Reglers Gennemførelse var udskudt i 10 Aar. Lønningerne skal senere fastsættes ved en særlig Lov, der skal foreligge senest den 1. April 1930. De hernævnte Fuldmægtige skal ansættes og afskediges af Justitsministeren efter Dommerens Indstilling, og de bliver saaledes egentlige Statstjenestemænd og undergives Reglerne i Statstjenestemandsloven af 12. September 1919, derunder den ovenfor nævnte for de under Justits- og Politivæsenet hørende Tjenestemænd gældende særlige Regel i § 473, 1ste Stykke.

ad § 2.

Ved Forslaget inddrages ikke blot de ikke-statsansatte Dommerfuldmægtige, men ogsaa — i Modsætning til de tidligere Regeringsforslag — Dommerkontorenes øvrige Personale under Forbudet mod at drive privat juridisk Virksomhed som Erhverv. Denne Bestemmelse er foreslaaet for at forhindre Omgaaelse af Forbudet mod Fuldmægtiges Privatpraksis derved, at en Fuldmægtig udøver saadan Praksis f. Eks. gennem en Kontorist paa Dommerkontoret.

I 2det Stykke er foretaget en Omredaktion, der dog ikke tilsigter nogen reel Afvigelse fra Folketingsudvalgets Forslag.

ad § 3.

Medens de tidligere Forslag bestemte, at Reformen for alle Dommerfuldmægtiges Vedkommende skulde træde i Kraft samtidigt, nemlig efter 10 Aars Forløb, bliver der efter nærværende Forslag en Overgangstid, idet Loven kommer til at gælde straks for nogle Dommerfuldmægtige, nemlig dels for dem, der allerede ved Lovens Ikrafttræden er ansat uden Ret til at drive privat Virksomhed, dels for dem, der ansættes eller genansættes efter Lovens Ikrafttræden, medens Loven for andre Dommerfuldmægtige, altsaa de nu ansatte Fuldmægtige med Ret til at drive privat Virksomhed, først træder i Kraft fra den 1. April 1932. For Dommerkontorenes øvrige Personale træder de nye Bestemmelser i Kraft, naar der ikke

Forelagte Lovforslag m. m.

længer paa det paagældende Kontor findes nogen Fuldmægtig med Ret til privat Virksomhed.

ad § 4.

Bestemmelsen er oprindeligt indkommet under Behandlingen i Landstinget i Rigsdagssamlingen 1922—23, jfr. ovenfor, men den er under Behandlingen i Folketinget undergaaet forskellige Ændringer. Bestemmelsen om, at den, der ønsker at opnaa Beskikkelse som Landsretssagfører, skal have gjort Tjeneste paa et Embedskontor, er saaledes udgaaet, Tidsbestemmelsen er ændret fra 5 Aar efter Lovens Stadfæstelse til 1. Juli 1927, og blandt de Kontorer, paa hvilke den praktiske Uddannelse kan opnaas, er medtaget dels Sagførerkontorer, dels andre Kontorer, der skønnes at have en lignende Betydning for Uddannelsen. Som Følge heraf er den Justitsministeren i det tidligere Forslag tillagte Beføjelse til at meddele Dispensationer fra Uddannelseskrauet udgaaet. Endvidere er det bestemt, at den praktiske Uddannelse ikke maa finde Sted samtidigt med Tjeneste i Centraladministrationen, og at der ved Ansættelse i Centraladministrationen kan medregnes indtil 3 Aar af Tjenesten paa et af de i Loven nævnte Embedskontorer ved Beregningen af den paagældendes Tjenestealder.

I 1ste Stykke, 1ste Punktum i Slutningen er Ordet »Uddannelse« i Folketingsudvalgets Forslag blevet ændret til »Ansættelse i vedkommende Ministerium«, idet Vægten herved lægges paa den paagældendes Brugbarhed i det Ministerium, i hvilket han søger Ansættelse, og ikke paa, hvilken Betydning Tjenesten paa vedkommende Kontor kan have for den paagældendes Uddannelse i Almindelighed.

Spørgsmaalet om Uddannelsen af det juridiske Personale i Centraladministrationen har iøvrigt ogsaa været behandlet af Administrationskommissionen, jfr. dennes Betænkning, Kap. IV S. 128—34. Kommissionen har fremsat et Forslag, hvorefter den praktiske Uddannelse skal vare 2 Aar, idet der dog er tillagt vedkommende Minister Myndighed til at give Dispensation fra Reglerne om praktisk Uddannelse; med Hensyn til Uddannelsesstederne har Kommissionens Flertal foreslaaet: Amts-, Dommer- og Politimesterkontor, Amtstue eller lignende Kontor i Statens lokale Administration eller kommunalt Kontor, som af Indenrigsministeriet findes egnet dertil, medens et Mindretal yderligere har foreslaaet at tilføje Sagførerkontor. Justitsministeriet mener dog i det hele at burde fastholde Folketingsudvalgets Forslag, der byder til-